

Aquest escenari incrementa en un 128% els recursos destinats a la política de la Generalitat de cooperació per al desenvolupament en relació amb el 2006, darrer any del cicle de planificació anterior.

En termes relatius, es preveu que el volum d'AOD de la Generalitat representi, l'any 2010, el 0,66% dels tributs propis de la Generalitat i el 0,059% del producte interior brut de Catalunya. El manteniment de nivells de creixement similars en el proper cicle de planificació permetria assolir, l'any 2012, el 0,077% del PIB de Catalunya destinat a la cooperació per al desenvolupament. Aquest és justament el tram del PIB que s'estima, d'acord amb el dictamen elaborat per Àngel Font sobre el finançament de la cooperació catalana, que correspon a la Generalitat per al compliment del compromís de l'Estat espanyol de dedicar, l'any 2012, el 0,7% del PIB a l'AOD.

Queda, però, una referència pendent: el compromís expressat en la disposició addicional tercera de la Llei de cooperació al desenvolupament, segons el qual l'Administració de la Generalitat ha d'augmentar progressivament les aportacions destinades a la cooperació per al desenvolupament fins a assolir el 0,7% del seus ingressos corrents incondicionats com a màxim en els pressupostos per a l'any 2010. El canvi de model de finançament posterior a la Llei i la variabilitat de la xifra dificulten fer-ne el càlcul i, per tant, la planificació. Per això s'ha optat per calcular una xifra final de referència a partir de dades més estables com el compromís total de l'Estat espanyol en termes de PIB i l'estimació de l'aportació global catalana a l'esmentada finalitat.

Atès que han canviat les regles de joc (model de finançament) i atesa la dificultat de calcular una xifra de referència, caldria que fos el mateix Parlament el que, durant la propera legislatura, aclarís el significat de la disposició addicional tercera de la dita llei en el context actual mitjançant un pronunciament o una resolució respecte a això o proposés, si escau, una modificació de la Llei de cooperació al desenvolupament.

Acrònims

ACCD: Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament
 AECI: Agència Espanyola de Cooperació Internacional
 AIMPI: Atenció integral de les malalties prevalents en la infància
 AOD: Ajut oficial per al desenvolupament
 CAD: Comitè d'Ajut al Desenvolupament
 CONCORD: Confederació d'Organitzacions No Governamentals Europees per a l'Assistència i el Desenvolupament
 DESC: Drets econòmics, socials i culturals
 DGCDHAH: Direcció General de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària
 FCONGD: Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament
 FIDA: Fons internacional de desenvolupament agrícola
 MTS: Malalties de transmissió sexual
 OCDE: Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic
 OIT: Organització Internacional del Treball
 OMS: Organització Mundial de la Salut
 ONG: Organització no governamental

ONGD: Organització no governamental per al desenvolupament
 PIB: Producte interior brut
 PNUD Programa de les Nacions Unides per al desenvolupament
 R + D: Recerca i desenvolupament
 SECI: Secretaria d'Estat de Cooperació Internacional

Palau del Parlament, 5 de juliol de 2007

JORDI WILLIAM CARNES I AYATS
 El vicepresident en funcions de president de la Comissió

PATRÍCIA GOMÀ I PONS
 Secretària en funcions
 (07.208.001)

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

LLEI
 8/2007, del 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut.

EL PRESIDENT
 DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

I

La Llei 12/1983, del 14 de juliol, d'administració institucional de la sanitat, l'assistència i els serveis socials de Catalunya, va crear l'Institut Català de la Salut com a entitat gestora de la Seguretat Social i dels serveis i les prestacions sanitàries de la Generalitat, per a desplegar les competències que la Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia li atribuïen i per a executar els serveis i les funcions que li havien estat traspassats.

En el moment de la creació de l'Institut Català de la Salut, la regulació bàsica sobre la gestió institucional de la Seguretat Social era establerta pel Reial decret llei 36/1978, del 16 de novembre, una norma que trencava les estructures corporatives heretades del passat i que reestructurava radicalment el sistema d'entitats gestores.

D'aleshores ençà, la configuració del sistema de la Seguretat Social ha evolucionat normativament cap a un redimensionament progressiu de l'àmbit propi i cap al caràcter instrumental o addicional de la condició d'entitat gestora. S'ha produït, també, la distinció entre la integració en el sistema i les prestacions, la gestió diferenciada de les prestacions econòmiques i les prestacions sanitàries i l'atribució progressiva de les competències sanitàries a les comunitats autònomes.

Al llarg d'aquesta evolució normativa, destaquen la Llei 14/1986, del 25 d'abril, general de sanitat, que va crear el Sistema Nacional de Salut, i la Llei 15/1990, del 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, que va crear el Servei Català de la Salut, responsable de garantir l'atenció sanitària pública i una cobertura pública de qualitat dels ciutadans de Catalunya per mitjà d'una adaptació adequada de l'oferta sanitària a llurs necessitats.

La Llei d'ordenació sanitària de Catalunya va permetre que l'Institut Català de la Salut comencés a adaptar progressivament el seu marc de gestió per a poder operar com la resta de proveïdors del sistema sanitari. Per això, per mitjà del Decret 138/1993, del 7 de maig, i, posteriorment, el Decret 276/2001, del 23 d'octubre, es van fer dues reestructuracions de l'Institut Català de la Salut, amb l'objectiu de millorar-ne l'eficàcia, l'eficiència i la qualitat dels serveis.

Ara, amb aquesta llei de l'Institut Català de la Salut, es fa un acte de normalització institucional

que permet que aquest Institut deixi d'ésser exclusivament un ens gestor de la Seguretat Social i es converteixi en un instrument de referència de la política sanitària de la Generalitat.

II

El nou Institut Català de la Salut té l'origen en una concepció dinàmica, eficient, innovadora i flexible del sector públic, imprescindible per a respondre adequadament a les necessitats dels ciutadans. Així, aquesta llei es configura com l'eina jurídica capaç de fer possible un Institut Català de la Salut àgil, competitiu, adaptable als constants canvis sociodemogràfics –com l'augment de l'esperança de vida i els fluxos migratoris–, epidemiològics i tecnològics, i proper a la realitat de la població.

La missió de l'Institut Català de la Salut és desenvolupar una organització sanitària pública de la Generalitat que sigui un referent i un model de provisió de serveis de salut a Catalunya. L'actuació de l'Institut es fonamenta en uns valors coherents amb aquesta missió, com ara, la competència dels seus professionals, unes condicions de treball adequades, la qualitat com a factor distintiu d'excel·lència dels serveis, la innovació, el respecte, la humanització i l'ètica en l'atenció als pacients i als usuaris, la responsabilitat, la confidencialitat, la integritat, l'equitat, la responsabilitat social, la igualtat d'oportunitats entre dones i homes i la integració de la perspectiva de gènere.

El proveïdor de serveis assistencials més important de Catalunya adopta ara una perspectiva ajustada a l'entorn en què opera. La resposta a un escenari de demanda i costos creixents exigeix que l'Institut Català de la Salut, igual que la resta de proveïdors sanitaris de cobertura pública, pugui desenvolupar una gestió pública moderna, autònoma, oberta a la comunitat, amb participació dels professionals, establir aliances i acords de col·laboració i cooperació amb altres institucions sanitàries de cobertura pública, i pugui descentralitzar, tant com sigui possible, la presa de decisions en els nivells d'assistència més propers als ciutadans, fent compatible l'aplicació del principi de subsidiarietat amb la definició d'uns serveis corporatius centrats en l'estratègia i l'avaluació de resultats.

L'orientació empresarial pública de la gestió de l'Institut Català de la Salut no implica la introducció del concepte de benefici, però sí que té un enfocament basat en el binomi qualitat-cost, en l'aplicació de tècniques modernes de gestió, en l'optimització de les noves tecnologies de la informació –que es posen al servei dels ciutadans–, en un procés dinàmic de presa de decisions, i també en la introducció de nous instruments i mecanismes d'avaluació dels objectius i els resultats de la gestió, més transparents, eficaços i moderns. Així, l'activitat de l'Institut Català de la Salut s'ha de sustentar en els valors de la simplicitat organitzativa, l'autonomia dels centres, la descentralització i la descentralització territorial, el rigor pressupostari, els procediments d'avaluació de la gestió, la transparència en la gestió i els resultats, la sostenibilitat, el diàleg amb els usuaris i els professionals i la participació d'aquests en la gestió.

III

Aquesta llei s'estructura en cinc capítols, quatre disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria i tres disposicions finals. El capítol I determina la creació de l'empresa pública Institut Català de la Salut, amb personalitat jurídica pròpia i autonomia funcional i de gestió, que actua sotmesa a dret privat i que porta a terme la seva funció d'acord amb els principis informadors i de gestió corresponents.

El capítol II regula els òrgans de direcció, de participació comunitària i de gestió de l'Institut Català de la Salut. Entre els primers, destaca el Consell d'Administració com a òrgan superior de govern. Quant als òrgans de gestió, es distingeixen els serveis corporatius, les gerències territorials i les unitats de gestió dels centres, serveis i establiments de l'Institut, que actuen sota el principi d'autonomia econòmica i financera i de gestió, en el marc d'un programa anual d'activitat aprovat pel Consell d'Administració.

El capítol III, relatiu a la prestació dels serveis sanitaris i sociosanitaris, defineix el contracte programa com l'instrument que articula la prestació de serveis de l'Institut Català de la Salut per compte del Servei Català de la Salut.

El capítol IV fixa el règim de contractació, d'impugnació d'actes i de responsabilitat de l'Institut Català de la Salut, d'acord amb la legislació administrativa bàsica.

Finalment, el capítol V tracta del règim de personal, econòmic i patrimonial de l'Institut Català de la Salut. En concret, regula les diverses tipologies de personal, el patrimoni adscrit i el propi, els recursos econòmics, el règim pressupostari i comptable i el control financer, dins el marc de la normativa aplicable a l'empresa pública catalana.

IV

Pel que fa a la part final d'aquesta llei, cal destacar que conté una disposició final que modifica quatre disposicions transitòries de la Llei 7/2003, del 25 d'abril, de protecció de la salut. La Llei 7/2003 té la voluntat d'avançar en l'ordenació de les activitats i els serveis de salut pública i persegueix modernitzar l'acció administrativa en l'àmbit de la protecció de la salut, a fi de dotar-la de les eines científiques, tècniques i organitzatives necessàries que contribueixin a preservar la salut de la població de Catalunya, d'acord amb els principis informadors del sistema sanitari català de racionalització, eficàcia, simplificació i eficiència.

Les disposicions transitòries modificades de la Llei 7/2003 són la primera, la segona, la vuitena i la novena, adreçades a regular la situació del personal que ha exercit funcions i activitats en l'àmbit de la salut pública a Catalunya. Aquestes disposicions estableixen una transformació profunda del panorama dels recursos humans vigent fins ara. Tanmateix, des de l'entrada en vigor de la Llei 7/2003 s'han detectat alguns aspectes que requereixen una millora des del punt de vista de la prestació del servei de salut

pública i de la coherència interna del sistema de salut a Catalunya, i també des del punt de vista de la constitucionalitat dels processos de selecció previstos. Per aquestes raons aquesta llei inclou modificacions en el contingut de les disposicions esmentades.

Les disposicions transitòries que són objecte de modificació fan referència a dues situacions. Les disposicions transitòries primera i segona es refereixen als funcionaris dels cossos de metges i practicants titulars, que han d'optar per alguna de les alternatives que els ofereixen les mateixes disposicions transitòries. Les disposicions transitòries vuitena i novena fan referència a les persones que en el moment de l'entrada en vigor de la Llei 7/2003 ocupaven, amb caràcter interí, un lloc de treball dels cossos de metges, practicants, llevadors o farmacèutics titulars, i en determina la situació a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei. També es regulen el procés de selecció que han de superar els metges, els practicants i els llevadors per a accedir a la condició de personal estatutari fix de l'Institut Català de la Salut i el procés de selecció que han de superar els farmacèutics per a accedir a la condició de personal funcionari del Cos de Titulació Superior de la Generalitat, Salut Pública.

Amb aquesta llei, doncs, es vol portar a terme la reforma assistencial i la reforma organitzativa necessàries perquè l'Institut Català de la Salut doni una resposta adequada a les necessitats de salut de la ciutadania i, alhora, assoleixi una eficiència més gran en l'ús dels recursos públics.

CAPÍTOL I Disposicions generals

Article 1 Creació de l'empresa pública Institut Català de la Salut

Es crea l'Institut Català de la Salut com a entitat de dret públic de la Generalitat, que actua subjecte al dret privat, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves funcions, de conformitat amb l'article 21 del Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana.

Article 2 Règim jurídic

1. L'Institut Català de la Salut es regeix per aquesta llei, per les normes de desenvolupament que ha d'aprovar el Govern, a qui correspon d'aprovar-ne els estatuts, i pels acords que adopti el seu consell d'administració dins aquest marc. L'Institut resta sotmès a la normativa reguladora del sector públic de la Generalitat, a la normativa sobre finances públiques i del patrimoni de la Generalitat i, en general, a la resta de normes de dret públic en les matèries establertes per aquesta llei.

2. L'Institut Català de la Salut gaudeix d'autonomia funcional i de gestió i resta adscrit al departament competent en matèria de salut, el qual, en exercici de la seva autoritat, ha de garantir que la política assistencial i econòmica de

la nova entitat sigui coherent amb els objectius i les prioritats d'aquest departament i amb els principis del sistema sanitari públic.

3. L'Institut Català de la Salut s'ajusta als principis de desconcentració i de descentralització territorial i de gestió, d'acord amb el model sanitari de Catalunya i amb el marc organitzatiu territorial aprovat pel Govern.

Article 3

Objectius

1. Els objectius de l'Institut Català de la Salut són:

a) Prestar serveis sanitaris públics preventius, assistencials, diagnòstics, terapèutics, rehabilitadors, pal·liatius, de cures i de promoció i manteniment de la salut destinats als ciutadans, de conformitat amb el catàleg de prestacions del Sistema Nacional de Salut i la cartera de serveis aprovada pel Govern de la Generalitat.

b) Prestar altres serveis finançats amb taxes o preus públics que li pugui encarregar el departament competent en matèria de salut.

c) Portar a terme activitats docents i de recerca en el camp de les ciències de la salut.

2. Les prestacions públiques han d'incloure necessàriament l'atenció primària i l'atenció contínua extrahospitalària; l'atenció hospitalària, que inclou els serveis d'alta complexitat i d'alta tecnologia mèdica; l'atenció sociosanitària; l'atenció de la salut mental, i la prestació de serveis diagnòstics i de suport per a garantir uns serveis assistencials eficients i de qualitat.

3. L'Institut Català de la Salut ha de cooperar amb la resta de prestadors públics de serveis sanitaris i sociosanitaris, amb la finalitat de donar eficàcia i coherència a la realització del seu objecte.

Article 4

Funcions

L'Institut Català de la Salut té les funcions següents:

a) Desenvolupar una organització assistencial de la Generalitat que sigui un referent i un model de provisió de serveis de salut a Catalunya.

b) Garantir la prestació sostenible d'uns serveis assistencials de qualitat, que s'ajustin als requeriments específics dels ciutadans, amb respecte pel principi d'autonomia de gestió de centres i serveis, la participació i coresponsabilització professional en la gestió dels serveis, la transparència en la seva actuació i en la col·laboració amb altres institucions amb finalitats similars.

c) Millorar i modernitzar les seves infraestructures i equipaments, amb una distribució coherent sobre el territori.

d) Reforçar les polítiques de personal per a assegurar la competència i la motivació dels professionals i promoure condicions de treball adequades.

e) Adaptar l'organització i la prestació dels seus serveis a les problemàtiques canviants i garantir una utilització òptima dels mitjans disponibles.

f) Promoure la utilització de les teràpies més adequades.

g) Adaptar les polítiques d'informació i els mètodes d'interacció amb els usuaris.

h) Optimitzar la gestió dels recursos financers.

i) Establir formes de govern rigoroses i transparents, que permetin als òrgans de govern exercir una direcció efectiva de la institució i garanteixin una participació efectiva de tots els implicats.

Article 5

Principis de gestió

1. L'Institut Català de la Salut actua d'acord amb els principis d'eficiència, per mitjà d'una gestió pública moderna i rigorosa dels recursos; d'autonomia de gestió; d'eficàcia; de simplificació; de desconcentració; de descentralització territorial; de racionalització; de transparència; d'agilitat; d'avaluació de la gestió; de sostenibilitat; de cooperació; de participació social i coresponsabilitat dels seus professionals; de continuïtat del procés assistencial, equitat en l'accés a les prestacions, proximitat i orientació de la gestió als ciutadans.

2. L'Institut Català de la Salut ha de facilitar l'accés, la promoció i el desenvolupament professional dels seus membres tenint en compte, entre altres, llurs mèrits i llur capacitat professional, i n'ha de respectar l'autonomia tècnica i científica sense més limitacions que les que es deriven de l'ordenament jurídic i el codi deontològic.

3. Els principis que regeixen la gestió de l'Institut Català de la Salut s'articulen per mitjà de l'aplicació de les noves tecnologies de la informació, la innovació organitzativa i assistencial, la formació contínua dels professionals, l'evidència científica disponible i la gestió de risc en els termes i les condicions establerts per la normativa aplicable.

4. L'Institut Català de la Salut ha de comptar amb un sistema integral de gestió que permeti conèixer i controlar la qualitat i el cost dels serveis i els resultats obtinguts en l'exercici de les seves activitats, globalment i en cada nivell de responsabilitat, i també fer l'avaluació del funcionament del sistema i de l'assoliment dels objectius fixats respectant els principis d'autonomia de gestió de cada centre.

5. El departament competent en matèria de salut ha de vetllar perquè l'empresa pública Institut Català de la Salut elabori un sistema de retiment de comptes basat en la comptabilitat de costos i que incorpori indicadors de qualitat, de satisfacció dels usuaris i d'eficiència econòmica i resultats de salut.

6. L'Institut Català de la Salut, en el marc de les disponibilitats pressupostàries, ha de disposar dels recursos suficients per a assolir els seus objectius.

7. La direcció i la gestió dels centres propis de l'Institut Català de la Salut corresponen exclusivament als càrrecs directius i al personal amb funcions de comandament de l'Institut, i en cap cas no es poden contractar tercers. En el cas dels consorcis i d'altres entitats en què l'Institut Català de la Salut participa majoritàriament, aquestes funcions corresponen, en els mateixos termes i condicions, al personal directiu d'aquests o al personal amb funcions de comandament de l'Institut.

CAPÍTOL II

Organització

Article 6

Òrgans de direcció, de participació comunitària i de gestió

1. Els òrgans de direcció de l'Institut Català de la Salut són el Consell d'Administració i el director o directora gerent.

2. Els òrgans de participació comunitària de l'Institut Català de la Salut són el Consell General de Participació, els consells de participació dels centres, els serveis i els establiments de l'Institut, i la resta d'òrgans de participació que es puguin crear.

3. Els òrgans a què fa referència l'apartat 2 es configuren com a òrgans col·legiats de participació comunitària amb finalitats d'assessorament, de consulta, de seguiment i de supervisió de l'activitat sanitària de l'Institut Català de la Salut i han d'ésser integrats, entre altres, per representants dels ens locals, de la societat civil i de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives a Catalunya i de les professions sanitàries. Aquests òrgans han de disposar dels instruments i mitjans necessaris per a garantir una participació efectiva i útil.

4. Es crea el Consell de Participació dels Professionals de l'Institut Català de la Salut, com a òrgan de participació que assessorava el Consell d'Administració sobre assumptes relacionats amb les condicions i l'exercici professional del personal mèdic i d'infermeria de l'Institut.

5. La composició, les funcions i les normes de funcionament dels òrgans de participació a què fan referència els apartats 3 i 4 s'han d'establir per mitjà dels estatuts respectius o per acord del Consell d'Administració.

6. Els òrgans de gestió de l'Institut Català de la Salut són:

a) Els serveis corporatius, que són alhora estructura de suport del director o directora gerent i dels centres, els serveis i els establiments de l'Institut.

b) Les gerències territorials.

c) Les unitats de gestió dels centres, els serveis i els establiments de l'Institut.

Article 7

El Consell d'Administració

1. El Consell d'Administració és l'òrgan superior de govern i direcció de l'Institut Català de la Salut.

2. El Consell d'Administració és format per:

a) El president o presidenta, nomenat pel Govern, que pot delegar les funcions en un vocal o en una vocal.

b) Quatre vocals proposats pel conseller o consellera del departament competent en matèria de salut.

c) Dos vocals proposats pel conseller o consellera del departament competent en matèria d'economia i finances.

d) Un vocal o una vocal proposat pel conseller o consellera del Departament de la Presidència.

e) Un vocal o una vocal proposat pel conseller o consellera del departament competent en matèria d'administració local.

f) Un vocal o una vocal proposat pel conseller o consellera del departament competent en matèria de serveis socials.

g) Un vocal o una vocal proposat pel conseller o consellera del departament competent en matèria de serveis penitenciaris.

h) Un vocal o una vocal proposat pel conseller o consellera del departament competent en matèria d'innovació.

i) Un vocal o una vocal proposat pel conseller o consellera del departament competent en matèria de treball.

j) Un vocal o una vocal proposat pel Consell de Participació dels Professionals de l'Institut Català de la Salut.

k) Un vocal o una vocal proposat pel conseller o consellera del departament competent en matèria de salut, d'entre els membres de les associacions de pacients o de les associacions de consumidors i usuaris.

l) Dos vocals proposats per les entitats associatives dels ens locals de Catalunya.

m) Dos vocals proposats pel conseller o consellera del departament competent en matèria de salut, d'entre professionals de prestigi reconegut en l'àmbit sanitari.

n) Dos vocals proposats per les organitzacions sindicals més representatives a Catalunya.

o) Dos vocals proposats per les organitzacions sindicals amb més representació en l'àmbit de l'Institut Català de la Salut.

3. Els vocals del Consell d'Administració són nomenats pel Govern.

4. Els membres del Consell d'Administració estan sotmesos al règim d'incompatibilitats establert per la normativa general que els correspon i, en particular, són incompatibles amb qualsevol vinculació directa amb persones físiques o jurídiques l'activitat de les quals estigui directament relacionada amb les tasques encomanades a l'Institut Català de la Salut, si aquesta vinculació pot impedir o menyscar el compliment estricte de llurs deures o comprometre'n la imparcialitat o la independència.

5. El president o presidenta del Consell d'Administració ha de nomenar un secretari o secretària d'entre els professionals de l'Institut Català de la Salut, amb veu però sense vot, al qual correspon estendre les actes de les sessions, lliurar les certificacions dels acords i conservar els llibres oficials.

6. La composició del Consell d'Administració ha de procurar assolir la paritat de gènere.

7. El director o directora gerent de l'Institut Català de la Salut assisteix a les sessions del Consell d'Administració, amb veu però sense vot.

8. Els estatuts han de preveure la creació d'una comissió executiva del Consell d'Administració, amb les facultats que, d'acord amb el que estableix l'article 8.3, aquest Consell li delegui. En la composició de la Comissió Executiva ha d'ésser majoritària la representació de la Generalitat.

9. Els acords presos en el Consell d'Administració o en la Comissió Executiva s'adopten per majoria. En cas d'empat, el vot del president o presidenta del Consell d'Administració és diriment.

Article 8

Funcions del Consell d'Administració

1. El Consell d'Administració de l'Institut Català de la Salut s'encarrega de portar a terme

la planificació estratègica dels mitjans que hi són adscrits, de dirigir-ne les actuacions i d'exercir el control superior de la seva gestió.

2. En el marc de la funció general determinada per l'apartat 1, corresponen al Consell d'Administració les funcions específiques següents:

a) Proposar al conseller o consellera competent en matèria de salut, perquè siguin presentades al Govern, l'aprovació i la modificació dels estatuts de l'Institut Català de la Salut, i aprovar, si escau, el reglament marc de funcionament intern dels centres, els serveis i els establiments de l'Institut.

b) Establir, a proposta del director o directora gerent o a iniciativa pròpia, d'acord amb els estatuts, l'estructura organitzativa dels òrgans de gestió de l'Institut; les normes de funcionament, i les normes i els criteris de desenvolupament organitzatiu.

c) Fixar els objectius d'actuació de l'Institut Català de la Salut i dels ens que en depenen i aprovar les directrius necessàries per a assolir-los.

d) Aprovar, abans que els departaments competents en matèria de salut i en matèria d'economia i finances en facin la presentació conjunta al Govern, el contracte programa entre l'Institut Català de la Salut i el Servei Català de la Salut que estableix l'article 14, i, si escau, les propostes de modificació d'aquest contracte programa.

e) Aprovar els programes anuals dels centres, els serveis i els establiments de l'Institut Català de la Salut.

f) Aprovar el projecte de pressupost de l'Institut Català de la Salut i presentar-lo al departament competent en matèria de salut, perquè l'incorpori al seu projecte general i el tramiti segons la normativa vigent.

g) Aprovar la memòria anual de l'Institut Català de la Salut i la liquidació del seu pressupost, després que la Intervenció General n'hagi emès l'informe favorable.

h) Presentar al departament competent en matèria de salut les propostes normatives en les matèries subjectes a l'àmbit competencial de l'Institut Català de la Salut.

i) Acordar la signatura o la modificació de contractes plurianuals.

j) Ratificar els acords o els convenis de col·laboració amb altres entitats, signats pel director o directora gerent de l'Institut Català de la Salut, de contingut econòmic superior a noranta mil euros.

k) Ratificar les adjudicacions de contractes de serveis i de gestió de serveis públics en el cas que haguessin estat prestats fins aleshores per l'Institut Català de la Salut.

l) Autoritzar les modificacions de crèdits pressupostaris amb subjecció a la legislació de finances públiques de la Generalitat i a les successives lleis anuals de pressupostos.

m) Aprovar el programa anual per a cada centre, servei i establiment de l'Institut Català de la Salut, en què s'han d'especificar els recursos que aquests gestionen en règim d'autonomia.

n) Aprovar els plans d'inversions relatius a la construcció i la remodelació dels centres, els serveis i els establiments de l'Institut Català de la Salut.

o) Aprovar les adquisicions d'equipaments mèdics i d'altres, d'acord amb la política general de planificació territorial de serveis fixada pel departament competent en matèria de salut i amb els límits establerts en la dotació del capítol VI del pressupost de l'Institut.

p) Aprovar els objectius i els paràmetres d'avaluació dels càrrecs directius de l'Institut Català de la Salut que li proposi el director o directora gerent.

q) Aprovar, a proposta del director o directora gerent, la relació, la valoració i la classificació dels llocs de treball, i també la modificació d'aquests, amb la determinació de llur àmbit territorial i funcional.

r) Aprovar les ofertes públiques d'ocupació que han de donar lloc als processos de selecció de personal de l'Institut Català de la Salut, sempre d'acord amb la normativa pressupostària i amb la resta de disposicions aplicables en l'àmbit de la Generalitat.

s) Aprovar el règim retributiu i les retribucions dels càrrecs directius i del personal amb funcions de comandament de l'Institut Català de la Salut, i també les quanties retributives del personal de l'Institut, que s'han de subjectar sempre a la normativa pressupostària i a la resta de disposicions aplicables en l'àmbit de la Generalitat.

t) Nomenar els càrrecs directius a què fa referència l'article 20, a proposta del director o directora gerent, i, si escau, crear-ne de nous.

u) Garantir la qualitat i l'equitat dels serveis que presta l'Institut Català de la Salut en els seus centres, serveis i establiments, i establir un model públic de retiment de comptes amb indicadors de qualitat, de satisfacció dels usuaris i d'eficiència econòmica. Aquest model també ha d'establir els objectius que han d'assolir els càrrecs directius i el sistema d'avaluació de les gestions respectives.

v) Vetllar perquè l'Institut Català de la Salut assoleixi l'ús complet de les seves capacitats potencials per a emprar amb la màxima eficiència els recursos públics assignats.

3. El Consell d'Administració de l'Institut Català de la Salut pot delegar a la Comissió Executiva les funcions establertes per les lletres *f, m, o, r, t, u i v* de l'apartat 2.

Article 9

El director o directora gerent

El director o directora gerent té la representació legal de l'Institut Català de la Salut, n'assumeix la direcció de la gestió ordinària i és nomenat i separat pel Govern a proposta del conseller o consellera del departament competent en matèria de salut, un cop escoltat el Consell d'Administració.

Article 10

Funcions del director o directora gerent

Corresponen al director o directora gerent de l'Institut Català de la Salut les funcions següents:

a) Complir i fer complir les disposicions que regulen l'actuació de l'Institut Català de la Salut i executar els acords adoptats pel Consell d'Administració i per la Comissió Executiva en les matèries en què té competència.

b) Portar a terme els acords que adopta el

Consell d'Administració i la Comissió Executiva en les matèries de la seva competència.

c) Exercir la direcció i la inspecció generals dels centres i els serveis assistencials de l'Institut Català de la Salut en els vessants sanitari, científic, docent, econòmic, administratiu, pressupostari, patrimonial i de personal, per al compliment de llurs objectius i finalitats.

d) Dirigir les funcions de planificació, avaluació i control de la gestió econòmica, financera i pressupostària, i també distribuir el pressupost de l'Institut entre els centres de despesa i les subunitats pressupostàries de l'Institut Català de la Salut, d'acord amb la normativa vigent.

e) Exercir la direcció de personal de l'Institut Català de la Salut, i també la potestat disciplinària, sens perjudici de les facultats i les competències que expressament s'atribueixin per acord del Consell d'Administració als òrgans de gestió operativa i d'acord amb l'autonomia dels centres.

f) Proposar al Consell d'Administració la relació, la valoració i la classificació dels llocs de treball, i també la modificació d'aquests, amb la determinació de llur àmbit territorial i funcional.

g) Elaborar i proposar al Consell d'Administració el projecte d'oferta d'ocupació pública.

h) Contractar les obres, els serveis i els subministraments, i proposar els plans d'inversions de l'Institut Català de la Salut dins els límits establerts per la normativa aplicable i respectant la capacitat de gestió dels centres.

i) Elaborar, d'acord amb el Servei Català de la Salut, la proposta del contracte programa que estableix l'article 14 i la proposta dels programes anuals dels centres els serveis i els establiments de l'Institut Català de la Salut.

j) Establir acords i convenis de col·laboració amb altres institucions públiques i privades, sempre que l'interès públic ho aconselli, i informar-ne el Consell d'Administració.

k) Implantar instruments i aprovar instruccions, circulars i ordres de servei per a assegurar la transparència i el retiment de comptes a altres departaments de la Generalitat, al Govern i a la ciutadania.

l) Proposar al Consell d'Administració el nomenament dels càrrecs directius dels serveis corporatius i dels gerents territorials de l'Institut Català de la Salut.

m) Nomenar el personal amb funcions de comandament a què es refereix l'article 21, i informar-ne el Consell d'Administració.

n) Tota altra funció de direcció i de gestió no assignada expressament a la resta d'òrgans de l'Institut Català de la Salut.

Article 11

Organització i funcions dels serveis corporatius

1. Els serveis corporatius de l'Institut Català de la Salut són l'estructura directiva de suport al director o directora gerent i als centres, els serveis i els establiments de l'Institut, dels quals depenen.

2. Els serveis corporatius de l'Institut Català de la Salut executen les estratègies i les polítiques comunes de l'Institut, d'acord amb el principi de descentralització, descentralització i autonomia

de gestió respecte dels centres, els serveis i els establiments de l'Institut.

3. Els serveis corporatius de l'Institut Català de la Salut organitzen llur activitat com a centres de serveis compartits i comuns a l'Institut, aprofitant les sinergies i les economies d'escala de l'organització; proposen objectius pel que fa a l'activitat, la qualitat i l'eficiència econòmica de tots els centres, serveis i establiments de l'Institut, i n'avaluen els resultats, que són públics.

4. Els objectius estratègics dels serveis corporatius de l'Institut Català de la Salut han d'ésser establerts pels seus estatuts.

Article 12

Els centres, els serveis i els establiments

1. Els centres, els serveis i els establiments per mitjà dels quals actua l'Institut Català de la Salut s'organitzen sota el principi d'autonomia econòmica i financera i de gestió, en el marc dels programes anuals aprovats pel Consell d'Administració de l'Institut.

2. Els estatuts de l'Institut Català de la Salut han d'establir els criteris generals de creació o modificació dels òrgans de gestió dels centres i els serveis de l'Institut i, sens perjudici de les facultats atorgades per aquesta llei al Consell d'Administració i al director o directora gerent en aquesta matèria, han de concretar-ne les normes d'organització i funcionament.

3. Els centres, els serveis i els establiments que creï l'Institut Català de la Salut no poden tenir una personalitat jurídica diferent de la de l'Institut.

4. L'Institut Català de la Salut pot participar en la creació de nous centres, serveis i establiments juntament amb altres entitats o es pot integrar en els ja existents. En aquest cas, es requereix l'acord d'una majoria absoluta dels membres del Consell d'Administració previ a l'autorització del Govern, si escau.

5. El Consell d'Administració pot proposar al conseller o consellera competent en matèria de salut, perquè ho traslladi al Govern, la incorporació d'altres centres, serveis i establiments a l'Institut Català de la Salut.

6. El Consell d'Administració pot delegar competències en els òrgans de direcció dels centres, els serveis i els establiments de l'Institut Català de la Salut.

Article 13

Organització dels centres, els serveis i els establiments

1. Els centres, els serveis i els establiments de l'Institut Català de la Salut es poden organitzar per mitjà de:

- Gerències territorials que gestionen conjuntament l'atenció primària, l'atenció hospitalària i altres serveis socio-sanitaris.
- Unitats de gestió d'atenció primària.
- Unitats de gestió hospitalària.
- Altres unitats de gestió amb les quals es doti l'Institut.

2. Si ho aconsella l'impuls i l'execució de projectes estratègics o de gestió compartida entre els centres, els serveis i els establiments de l'Institut Català de la Salut, els professionals que integren l'estímet poden prestar serveis conjunts en dos o més centres, serveis i establiments propis o aliens.

CAPÍTOL III

Prestació dels serveis sanitaris i socio-sanitaris

Article 14

Contracte programa amb el Servei Català de la Salut

1. La prestació de serveis de l'Institut Català de la Salut per compte del Servei Català de la Salut s'articula per mitjà d'un contracte programa subscrit per ambdues entitats, amb l'aprovació prèvia del Govern, a proposta conjunta dels departaments competents en matèria de salut i d'economia i finances, i d'acord amb la normativa aplicable al sector públic de la Generalitat.

2. El departament competent en matèria de salut, com a garant superior de l'ús eficient i equitatiu dels recursos públics, ha de garantir que el model de contractació amb l'Institut Català de la Salut respongui a les polítiques generals que té establertes.

3. El contracte programa entre l'Institut Català de la Salut i el Servei Català de la Salut té una durada màxima de cinc anys i s'hi han de fer constar, almenys, els aspectes següents:

a) La relació de serveis i activitats que ha de prestar l'Institut Català de la Salut per compte del Servei Català de la Salut, l'avaluació econòmica corresponent, els recursos amb relació als sistemes de compra i de pagament vigents, els objectius i el finançament. En aquesta relació, hi han de constar els diversos centres, serveis i establiments de l'Institut.

b) Els requisits i les condicions en què s'han de prestar els serveis i les activitats.

c) Els objectius, els resultats esperats, els mecanismes per a avaluar els objectius i els resultats efectivament assolits, els indicadors i el marc de responsabilitat de l'Institut Català de la Salut.

d) El termini de vigència, en cas que sigui inferior al màxim establert per aquest apartat.

e) Les facultats de seguiment que corresponen al Servei Català de la Salut per al compliment efectiu del contracte programa.

4. El contracte programa entre el Servei Català de la Salut i l'Institut Català de la Salut ha d'establir un programa anual per a cada centre, servei i establiment de l'Institut, que n'ha d'assegurar la suficiència pressupostària en cas d'augment inesperat de la demanda o per la complexitat de les prestacions.

Article 15

Prestació de serveis a càrrec d'un tercer obligat al pagament

1. L'Institut Català de la Salut ha de reclamar el pagament de la taxa o el preu públic pertinent si, en virtut de les normes legals o reglamentàries, de les d'assegurances públiques o privades o de les de responsabilitat per lesió o malaltia causades a les persones assistides per l'Institut Català de la Salut, hi ha un tercer obligat al pagament. En el cas de convenis o concerts amb tercers obligats al pagament, se'ls ha de reclamar l'import de l'assistència prestada d'acord amb els termes del conveni o concert corresponent.

2. Les instal·lacions dels centres i els serveis de l'Institut Català de la Salut no es poden utilit-

zar per a prestar-hi assistència sanitària privada de cap mena, sinó que s'han de dedicar a les activitats d'interès públic pròpies de l'Institut, amb un ús intensiu i eficient.

CAPÍTOL IV

Contractació, impugnació dels actes i responsabilitat

Article 16

Contractació

1. L'Institut Català de la Salut ha d'ajustar la seva activitat contractual al que disposa la normativa reguladora dels contractes de les administracions públiques.

2. L'òrgan de contractació de l'Institut Català de la Salut és el director o directora gerent. Els directors dels centres, els serveis i els establiments de l'Institut també ho poden ésser si ho determinen els estatuts o si ho acorda el Consell d'Administració.

Article 17

Règim d'impugnació dels actes

1. Les persones interessades poden interposar els recursos administratius corresponents contra els actes administratius emanats dels òrgans de l'Institut Català de la Salut, en els mateixos casos, terminis i formes establerts per la legislació sobre el procediment administratiu comú, d'acord amb les especialitats determinades per aquest article.

2. Els acords del Consell d'Administració de l'Institut Català de la Salut exhaureixen la via administrativa.

3. Els actes dictats pel director o directora gerent de l'Institut Català de la Salut que no exhaureixen la via administrativa poden ésser objecte d'un recurs d'alçada davant el Consell d'Administració. En tots els casos, exhaureixen la via administrativa els actes dictats en matèria de personal estatutari i laboral, les resolucions dels procediments de responsabilitat patrimonial i la resta d'actes que estableix la normativa reguladora dels ens que integren el sector públic de la Generalitat.

4. Els actes dictats pels serveis corporatius, per les unitats de gestió i per les gerències territorials de l'Institut Català de la Salut no exhaureixen la via administrativa i poden ésser objecte d'un recurs d'alçada davant el director o directora gerent de l'Institut.

5. Les reclamacions prèvies a la via jurisdiccional civil i laboral s'han de presentar al director o directora gerent de l'Institut Català de la Salut, que és l'òrgan competent per a resoldre-les, d'acord amb la normativa vigent sobre el procediment administratiu comú.

6. Els actes de gestió, de liquidació i de recaptació dels preus públics de l'Institut Català de la Salut són impugnables davant els òrgans econòmics i administratius de la Generalitat.

Article 18

Responsabilitat

1. El règim de responsabilitat de l'Institut Català de la Salut i de les autoritats i el funcionari que hi presten serveis s'exigeix en els

mateixos termes i casos que s'exigeixen per a l'Administració de la Generalitat i d'acord amb les disposicions generals aplicables.

2. Els procediments de responsabilitat patrimonial han d'ésser resolts pel director o directora gerent de l'Institut Català de la Salut.

CAPÍTOL V

Règim de personal, econòmic i patrimonial

Article 19

Personal

1. El personal de l'Institut Català de la Salut pot ésser integrat per:

a) Personal estatutari dels serveis de salut, que es regeix per la Llei de l'Estat 55/2003, del 16 de desembre, de l'Estatut marc del personal estatutari dels serveis de salut, i per la normativa de desplegament que aprovi la Generalitat. Per raons d'interès general determinades per acord del Govern i amb la finalitat de garantir la prestació del servei públic sanitari equitatiu a tot el territori de Catalunya, es pot eximir del requisit de la nacionalitat en l'accés a la condició de personal estatutari de l'Institut Català de la Salut; a aquest personal se li exigeix un coneixement suficient de català i de castellà per a accedir a la condició de personal estatutari de l'Institut.

b) Personal funcionari de l'Administració de la Generalitat, que es regeix per la normativa de la funció pública pròpia de l'Administració de la Generalitat. El personal sanitari funcionari es regeix per la Llei de l'Estat 55/2003, en els termes establerts per l'article 2.3 de la dita llei.

c) Personal laboral, que es regeix per la normativa bàsica laboral i pel conveni propi del sector sanitari en el qual s'insereix l'Institut Català de la Salut, la contractació del qual escau en els supòsits següents:

Primer. Els càrrecs directius i el personal amb funcions de comandament a què fan referència els articles 20 i 21.

Segon. El personal en formació, al qual és aplicable la seva normativa específica.

Tercer. Els professionals de prestigi reconegut, que es regeixen per la Llei de l'Estat 55/2003, en els termes establerts per l'article 2.3 de la dita llei.

Quart. Altre personal, si per circumstàncies acreditades degudament no és possible el nomenament de personal estatutari. Són aplicables a aquest personal les condicions laborals de personal estatutari en tot allò que no és incompatible amb la seva condició. El Consell d'Administració de l'Institut Català de la Salut, d'acord amb el que estableix l'article 8.2, amb l'objectiu d'homogeneitzar les relacions d'ocupació del personal dels centres, els serveis o els establiments sanitaris, i amb la finalitat de millorar l'eficàcia i l'eficiència en la gestió, pot establir procediments per a la integració directa, amb caràcter voluntari, en la condició de personal estatutari, en la categoria i titulació equivalent de qui presti serveis en aquests centres, serveis o establiments amb la condició de funcionari de carrera o amb contracte laboral fix.

d) Personal eventual, que, en virtut de nomenament i amb caràcter no permanent, només fa funcions expressament qualificades de confiança o d'assessorament especial. Aquest personal és

retribuït amb càrrec als crèdits pressupostaris consignats a aquest fi, i es regeix per la normativa de funció pública de la Generalitat que regula aquest personal.

2. Els processos de selecció de personal i de provisió de llocs de treball s'han de basar en la legislació corresponent a cada tipologia de personal i han de garantir els principis d'igualtat, de mèrit, de capacitat, de publicitat i d'objectivitat.

3. La gestió de personal ha d'integrar fórmules d'informació periòdica, de participació en l'anàlisi de les problemàtiques, i també la formulació correlativa d'iniciatives de millora, la promoció i la formació professionals, els mecanismes de mediació de conflictes i el tractament d'eventuals insuficiències, d'acord amb la normativa aplicable.

Article 20

Càrrecs directius

1. És càrrec directiu de l'Institut Català de la Salut qui hi desenvolupa tasques de gerència o de direcció professional amb autonomia i plena responsabilitat només limitades pels criteris i les instruccions directes emanats dels òrgans superiors de govern de l'Institut. El personal directiu de l'Institut ocupa el lloc de treball en virtut d'un contracte laboral d'alta direcció.

2. A les persones que accedeixen a un càrrec directiu des de la condició de personal laboral fix, personal estatutari fix o funcionari de carrera al servei de l'Administració de la Generalitat o de qualsevol altra administració pública, se'ls ha de reconèixer la situació administrativa de serveis especials o l'equivalent, d'acord amb el que disposa la normativa aplicable a llur vinculació d'origen.

3. Els càrrecs directius de l'Institut Català de la Salut són sotmesos periòdicament a procediments de verificació de les responsabilitats de la gestió encomanada. El Consell d'Administració ha de regular aquests procediments, que han de permetre avaluar, en tots els casos, l'eficiència i l'eficàcia en l'activitat desenvolupada, l'equitat en les decisions, l'austeritat i el control de la despesa, l'acció per a assolir la qualitat total i l'ètica en l'actuació. El resultat del procés de verificació i d'avaluació de la gestió s'ha de traslladar als òrgans competents en matèria de nomenaments.

4. Són càrrecs directius de l'Institut Català de la Salut el director o directora gerent, els directors dels serveis corporatius o els que hi són assimilats, els gerents territorials, els gerents o directors d'unitat de gestió hospitalària i els gerents o directors d'unitat de gestió d'atenció primària o els que hi són assimilats, i també la resta de càrrecs creats pels estatuts o per acord del Consell d'Administració que, d'acord amb l'apartat 1, tinguin aquesta condició.

5. L'exercici d'un càrrec directiu és incompatible amb tota altra activitat laboral, a excepció de les docents i les de recerca. En tots els casos, els càrrecs directius resten sotmesos a la normativa d'incompatibilitats dels alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat.

6. Els càrrecs directius dels serveis corporatius de l'Institut Català de la Salut s'assimilen als alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat.

Article 21*Personal amb funcions de comandament*

1. És personal amb funcions de comandament el que ocupa llocs de treball que tenen atribuïdes funcions de comandament en les estructures dels serveis corporatius i en les unitats de gestió i gerències territorials de l'Institut Català de la Salut, però que no tenen la consideració de càrrecs directius d'acord amb l'article 20. Aquests llocs de treball es proveeixen per convocatòria pública.

2. Els procediments de selecció d'aquests llocs de treball han de determinar en cada cas si la provisió es fa amb professionals que tinguin la condició de funcionaris o estatutaris, o bé amb professionals vinculats per una relació de caràcter laboral. El mateix lloc de treball pot ésser convocat de manera alternativa, en diferents processos selectius, d'acord amb algun dels sistemes de vinculació esmentats.

3. El règim jurídic, les condicions i el procediment aplicable a aquestes convocatòries i als professionals seleccionats es determinen per acord del Consell d'Administració de l'Institut Català de la Salut. En tots els casos s'han de garantir els principis de publicitat, objectivitat, mèrit i capacitat.

4. Tenen la consideració de personal amb funcions de comandament les persones que ocupen les subdireccions dels serveis corporatius o assimilats, les direccions assistencials mèdiques, d'infermeria, de personal, de gestió econòmica i de serveis generals o assimilades de les gerències territorials, centres hospitalaris i dels àmbits d'atenció primària i altres unitats de gestió de l'estructura de l'Institut Català de la Salut, i també les direccions clíniques i els llocs de treball que tenen atribuïdes les funcions de qualsevol dels esmentats en aquest article amb independència de la denominació que tinguin.

5. L'exercici d'un lloc amb funcions de comandament de l'Institut Català de la Salut és incompatible amb qualsevol altra activitat laboral de responsabilitat i contingut similars que es pugui portar a terme en un altre centre, servei o establiment sanitari. Qualsevol altra activitat laboral que portin a terme les persones que ocupen aquests llocs resta sotmesa a la normativa sobre incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat.

Article 22*Patrimoni*

1. Constitueixen el patrimoni adscrit a l'Institut Català de la Salut:

a) Els béns i els drets de qualsevol naturalesa de què és titular la Generalitat o el Servei Català de la Salut afectes als serveis de l'Institut Català de la Salut.

b) Els béns i els drets transferits per la Seguretat Social afectes als serveis de l'Institut Català de la Salut.

c) Els béns i els drets de qualsevol naturalesa que li siguin adscrits.

2. Constitueixen el patrimoni propi de l'Institut Català de la Salut:

a) Els béns i els drets de què és titular i els que adquireixi o rebí per qualsevol títol.

b) Els béns i els drets de qualsevol naturalesa afectes als serveis de l'Institut Català de la Salut, la titularitat demanial dels quals li sigui

cedida per la Generalitat o pel Servei Català de la Salut.

Article 23*Règim patrimonial*

1. L'Institut Català de la Salut, en les condicions i els termes regulats per la normativa aplicable, ha d'establir la comptabilitat i els registres que permetin conèixer la naturalesa, la titularitat i la destinació dels seus béns i els seus drets, propis o adscrits, sens perjudici de les competències dels altres ens i organismes en matèria de salut.

2. Els béns i els drets que la Generalitat adscriu a l'Institut Català de la Salut li han de revertir en les mateixes condicions que tenien en produir-se l'adscripció, en el supòsit que l'Institut Català de la Salut s'extingeixi o que es modifiqui la naturalesa de les seves funcions, sempre que aquesta modificació tingui incidència en els dits béns i drets.

3. Els béns i els drets que són adscrits a l'Institut Català de la Salut conserven la qualificació jurídica originària; l'adscripció no n'ha d'implicar la transmissió de domini públic ni la desafectació.

4. El patrimoni de l'Institut Català de la Salut afecte a l'exercici de les seves funcions té la consideració de domini públic com a patrimoni afecte a un servei públic i, com a tal, gaudeix de les exempcions tributàries que corresponen als béns d'aquesta naturalesa.

5. En tot allò que no sigui regulat per aquest article, és aplicable als béns i els drets de l'Institut Català de la Salut la normativa reguladora dels ens que integren el sector públic de la Generalitat i, si de cas hi manca, pel Decret legislatiu 1/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

Article 24*Recursos econòmics*

1. Els recursos econòmics de l'Institut Català de la Salut són constituïts per:

a) Les assignacions amb càrrec als pressupostos de la Generalitat.

b) Els rendiments procedents dels béns i els drets propis o que tingui adscrits.

c) Els crèdits i els préstecs que li siguin concedits.

d) Les subvencions, les donacions i tota altra aportació voluntària d'entitats i de particulars.

e) La recaptació de taxes i l'ingrés de preus públics.

f) Tot altre recurs que se li pugui atribuir expressament.

2. En tots els casos, els preus i els altres ingressos de dret públic derivats de l'exercici de les activitats de l'Institut Català de la Salut resten afectes a l'Institut per al compliment de les seves finalitats.

Article 25*Operacions de crèdit i prestació d'aval*

1. L'Institut Català de la Salut, en els termes i les condicions establerts per la normativa aplicable, pot fer ús de l'endeutament per mitjà de la formalització d'operacions de crèdit en forma de préstecs concertats amb entitats de crèdit, dins els límits de l'import fixat per la llei de

pressupostos de la Generalitat corresponent. El Consell d'Administració ha de formular la proposta referent a les característiques de cada operació de crèdit.

2. L'Institut Català de la Salut pot proposar la prestació d'aval en favor dels consorcis i les entitats en què participa majoritàriament, amb els límits i les finalitats que siguin fixats per cada llei de pressupostos de la Generalitat.

3. Als efectes del que estableix aquest article, és aplicable subsidiàriament la normativa reguladora del sector públic de la Generalitat.

Article 26*Pressupost*

1. El pressupost de l'Institut Català de la Salut es regeix per la normativa reguladora de les entitats que integren el sector públic, per la normativa reguladora de les finances públiques de la Generalitat i per les successives lleis de pressupostos.

2. L'Institut Català de la Salut adequa el seu funcionament al pressupost inclòs en cada llei de pressupostos de la Generalitat. Aquest pressupost integra els ingressos i les despeses dels centres, els serveis i els establiments per mitjà dels quals actua l'Institut.

3. El Consell d'Administració aprova anualment el projecte de pressupost, que ha de contenir:

a) L'estat de recursos, amb les estimacions corresponents per a l'exercici.

b) L'estat de dotacions, amb l'avaluació dels mitjans necessaris per a desenvolupar les activitats de l'exercici.

c) El que determina la normativa anual d'elaboració dels pressupostos.

4. L'Institut Català de la Salut ha de presentar el pressupost d'exploració i de capital i el programa d'actuacions, inversions i finançament, tant individualitzat com consolidat amb els consorcis i les societats de dret privat en què participa.

Article 27*Règim comptable*

1. El règim de comptabilitat de l'Institut Català de la Salut és el que estableix la normativa reguladora de les entitats que integren el sector públic de la Generalitat.

2. L'Institut Català de la Salut, en els termes i les condicions establerts per la normativa aplicable, ha de portar la comptabilitat segons els procediments més adequats a l'indole de la seva activitat, de manera que permeti un coneixement adequat i un control efectiu de les actuacions i els costos.

3. La prestació del servei de tresoreria de l'Institut Català de la Salut s'ha d'efectuar d'acord amb els criteris que determini el departament competent en matèria d'economia i finances, que ha de respectar el principi d'autonomia financera.

Article 28*Control financer*

1. El control financer de l'activitat de l'Institut Català de la Salut és el que estableix la normativa reguladora de les finances públiques de Catalunya, que es porta a terme, per mitjà del procediment de control financer permanent a

càrrec de la Intervenció General, amb l'emissió d'informes periòdics, que han de contenir l'auditoria de la legalitat i de l'eficàcia i l'eficiència de la gestió.

2. Els informes poden contenir directrius de compliment obligat en matèria de legalitat i de comptabilitat i, especialment, han de fer el seguiment del compliment d'aquestes directrius. En el cas d'incompliment manifest i reiterat, el conseller o consellera del departament competent en matèria d'economia i finances, a proposta de la Intervenció General, pot acordar que s'apliqui a determinats centres o despeses el procediment de control per fiscalització prèvia.

3. L'Institut Català de la Salut, les entitats que en depenen i les entitats que es puguin crear a l'empara de l'article 12 resten sotmesos als sistemes d'informació corporativa en matèria economicofinancera i de recursos humans, en els termes que determinin els departaments competents en matèria d'economia i finances i de funció pública.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Subrogació

L'entitat creada per aquesta llei se subroga en tots els drets i deures de l'Institut Català de la Salut creat per la Llei 12/1983, del 14 de juliol, d'administració institucional de la sanitat, i de l'assistència i els serveis socials de Catalunya.

Segona

Reserva de noms, i beneficis, exempcions i franquícies

L'Institut Català de la Salut i, si escau, tots els organismes dotats de personalitat que en depenguin, en l'exercici de llurs funcions, gaudeixen de la reserva de noms i dels beneficis, les exempcions i les franquícies, qualsevol que en sigui la naturalesa, que la legislació atribueixi a l'Administració de la Generalitat i a les entitats públiques que tenen encomanada la gestió de la Seguretat Social.

Tercera

Transferència de béns i serveis

El Govern de la Generalitat ha de portar a terme les negociacions necessàries amb el Govern de l'Estat per aconseguir, per transferència, la titularitat dels béns i els serveis del patrimoni únic de la Seguretat Social adscrits a la Generalitat.

Quarta

Incompatibilitats

1. Els llocs de treball de cap de servei de l'Institut Català de la Salut que siguin proveïts a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei són incompatibles amb tota altra activitat laboral de responsabilitat similar que es pugui exercir en un altre centre, servei o establiment sanitari.

2. Tota altra activitat laboral que puguin exercir els caps de servei de l'Institut Català de la Salut resta sotmesa a la normativa sobre incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Règim de control de les despeses

El règim de control que regula l'article 28 s'ha d'aplicar, respecte a les despeses del capítol I del pressupost de l'Institut, gradualment, en les condicions i els terminis que estableixi el conseller o consellera competent en matèria d'economia i finances, a proposta de la Intervenció General.

Segona

Personalitat jurídica de centres, serveis i establiments

Els centres, els serveis i els establiments assistencials i de suport al diagnòstic de l'Institut Català de la Salut existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei mantenen la mateixa personalitat jurídica que l'Institut Català de la Salut.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

1. Resten derogats els articles relatius a l'Institut Català de la Salut de la Llei 12/1983, del 14 de juliol, d'administració institucional de la sanitat, l'assistència i els serveis socials de Catalunya, i les disposicions transitòries segona, tercera, quarta, sisena i vuitena i l'apartat 2 de la disposició final primera de la Llei 15/1990, del 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, en tot allò que afecta directament l'Institut Català de la Salut.

2. Resten derogades totes les normes que s'oposin al que estableix aquesta llei, sens perjudici de la vigència de les disposicions següents, la relació de les quals es fa a títol enunciatiu, o de les que les modifiquen o les substitueixen, sempre que no contradiguin aquesta llei i mentre no se n'aprovin les normes de desenvolupament i aplicables:

a) Decret 380/1983, del 8 de setembre, d'estructuració dels consells generals de l'Institut Català de la Salut i de l'Institut Català d'Assistència i de Serveis Socials, en la part que afecta l'Institut Català de la Salut.

b) Decret 276/2001, del 23 d'octubre, de reestructuració de l'Institut Català de la Salut.

c) Decret 277/2001, del 23 d'octubre, pel qual es regulen les estructures de direcció, gestió i administració de les institucions sanitàries en l'àmbit de l'atenció primària de l'Institut Català de la Salut.

d) Decret 202/2005, del 27 de setembre, pel qual s'estableixen les normes reguladores dels òrgans de participació dels centres hospitalaris gestionats per l'Institut Català de la Salut.

e) Decret 53/2006, del 28 de març, de mesures de reforma de l'Institut Català de la Salut.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Modificació de la Llei 7/2003, del 25 d'abril, de protecció de la salut

1. Es modifica la disposició transitòria primera de la Llei 7/2003, del 25 d'abril, de protecció de la salut, que resta redactada de la manera següent:

“1.1 Els funcionaris dels cossos de metges i practicants titulars que s'hagin integrat als equips d'atenció primària en els termes de la disposició transitòria quarta del Decret 84/1985, del 21 de març, de mesures per a la reforma de l'atenció primària de salut a Catalunya, i de l'Ordre del Departament de Sanitat i Seguretat Social del 6 de maig de 1986, han d'optar per una de les alternatives següents:

”a) Integrar-se en l'Agència de Protecció de la Salut per a portar a terme les funcions que aquesta entitat té encomanades. Els metges titulars queden integrats en el Cos de Titulació Superior de la Generalitat, Salut Pública, i els practicants titulars queden integrats en el Cos de Diplomatura de la Generalitat, Salut Pública, amb la jornada de treball ordinària del personal que exerceix funcions administratives i tècniques al servei de l'Administració de la Generalitat. Aquest personal, que roman en la situació administrativa que legalment li correspongui amb relació al seu cos d'origen per raó de la integració voluntària a què fa referència aquest apartat, ha de rebre les retribucions que li corresponen com a personal del Cos de Titulació Superior de la Generalitat, Salut Pública, o del Cos de Diplomatura de la Generalitat, Salut Pública.

”b) Acomplir únicament les tasques pròpies dels equips d'atenció primària i integrar-se com a personal estatutari dels serveis de salut en la categoria que correspongui i amb subjecció al règim de prestació de serveis, de dedicació i retributiu que estableixin les normes en vigor en cada moment per als professionals que presten l'activitat assistencial en l'àmbit de l'atenció primària. Aquest personal, que roman en la situació administrativa que legalment correspongui amb relació al seu cos d'origen per raó de la integració voluntària a què fa referència aquest apartat, ha de rebre les retribucions que li corresponen com a personal estatutari, sens perjudici de la percepció d'un complement personal, transitori i absorbible per la diferència que es produeixi si, en ocasió de l'exercici d'aquest dret d'opció, s'acredita una reducció de les retribucions anuals.

”c) Continuar acomplint les tasques pròpies dels equips d'atenció primària i les de protecció de la salut. Pel que fa a les tasques de protecció de la salut, aquest personal resta adscrit funcionalment a l'Agència de Protecció de la Salut. S'ha d'establir per reglament el règim de dedicació horària a aquestes tasques, al marge de l'establert amb caràcter general per a les activitats inherents als equips d'atenció primària. Aquest personal ha de continuar percebent les retribucions que acreditava fins al moment d'exercir aquest dret d'opció.

”1.2 S'ha d'establir el procediment per a l'exercici del dret d'opció a què fa referència l'apartat 1 per mitjà d'una ordre del conseller o consellera de Salut.

”1.3 En el cas que les persones interessades no manifestin l'opció escollida en els terminis fixats pel procediment establert a aquest efecte, s'entén que opten per la de l'apartat 1.1.c.

”1.4 En el cas que l'opció escollida sigui la de l'apartat 1.1.a o la de l'apartat 1.1.b, el dret d'opció només es pot exercir una vegada.”

2. Es modifica la disposició transitòria segona de la Llei 7/2003, que resta redactada de la manera següent:

“2.1 Els funcionaris dels cossos de metges i practicants titulars que hagin optat per no integrar-se als equips d'atenció primària, a l'empara de la disposició transitòria quarta del Decret 84/1985 i de l'Ordre del Departament de Sanitat i Seguretat Social del 6 de maig de 1986, han d'optar per una de les alternatives següents:

”a) Integrar-se a l'Agència de Protecció de la Salut per a portar a terme les funcions que aquesta té encomanades, adscrits a l'Agència. Els metges titulars queden integrats en el Cos de Titulació Superior de la Generalitat, Salut Pública, i els practicants titulars queden integrats en el Cos de Diplomatura de la Generalitat, Salut Pública, amb la jornada de treball ordinària pròpia del personal que exerceix funcions administratives i tècniques al servei de l'Administració de la Generalitat. Aquest personal, que roman en la situació administrativa que legalment correspongui amb relació al seu cos d'origen per raó de la integració voluntària a què fa referència aquest apartat, ha de rebre les retribucions que li corresponguin com a personal del Cos de Titulació Superior de la Generalitat, Salut Pública, o del Cos de Diplomatura de la Generalitat, Salut Pública.

”b) Acomplir únicament les tasques pròpies dels equips d'atenció primària i integrar-se com a personal estatutari dels serveis de salut en la categoria que correspongui i amb subjecció al règim de prestació de serveis, de dedicació i retributiu que estableixin les normes en vigor en cada moment per als professionals que presten l'activitat assistencial en l'àmbit de l'atenció primària. Aquest personal, que roman en la situació administrativa que legalment procedeix amb relació al seu cos d'origen per raó de la integració voluntària a què fa referència aquest apartat, ha de rebre les retribucions que li corresponguin com a personal estatutari, sens perjudici de la percepció d'un complement personal, transitori i absorbible per la diferència que es produeixi si, en ocasió de l'exercici d'aquest dret d'opció, s'acredita una reducció de les retribucions anuals.

”c) Continuar acomplint les tasques pròpies de protecció de la salut i exercir les funcions assistencials en l'àmbit de l'atenció primària. El règim de prestació de serveis, de dedicació i retributiu de l'activitat assistencial del personal que exerciti aquesta opció és el que estableixin per a la categoria corresponent de personal estatutari dels serveis de salut les normes en vigor en cada moment per als professionals que presten serveis en els equips d'atenció primària. Aquest personal, per raó del desenvolupament de les tasques pròpies dels equips d'atenció primària, percep les retribucions pròpies de la categoria corresponent de personal estatutari dels serveis de salut, sens perjudici de la percepció d'un complement personal, transitori i absorbible per la diferència que es produeixi si, en ocasió de l'exercici d'aquest dret d'opció, s'acredita una reducció de les retribucions anuals. Pel que fa a les tasques de protecció de la salut, aquest personal resta adscrit funcionalment a l'Agència de Protecció de la Salut. S'ha d'establir per reglament el règim de dedicació horària a aquestes tasques, al marge de les previsions establertes amb caràcter general per a les activitats inherents als equips d'atenció primària. Aquest personal

ha de continuar percebent les retribucions que acreditava fins al moment d'exercir aquest dret d'opció.

”2.2 S'ha d'establir el procediment per a l'exercici del dret d'opció a què fa referència l'apartat 1 per mitjà d'una ordre del conseller o consellera de Salut.

”2.3 En el cas que les persones interessades no manifestin l'opció escollida en els terminis fixats pel procediment establert a aquest efecte, s'entén que opten per la de l'apartat 2.1.c.

”2.4 En el cas que l'opció escollida sigui la de l'apartat 2.1.a o la de l'apartat 2.1.b, el dret d'opció només es pot exercir una vegada.”

3. Es modifica la disposició transitòria vuitena de la Llei 7/2003, que resta redactada de la manera següent:

“8.1 El personal al servei de la Generalitat que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei ocupi amb caràcter interí un lloc de treball dels cossos de metges, practicants o llevadors titulars passa a ocupar, amb caràcter temporal i de manera automàtica, un lloc de treball de personal estatutari de la mateixa categoria, adscrit a l'Institut Català de la Salut.

”8.2 El departament competent en matèria de salut, amb caràcter excepcional, ha de fer les convocatòries adequades perquè el personal estatutari temporal a què fa referència l'apartat 1 pugui accedir a la condició de personal estatutari fix de l'Institut Català de la Salut, mitjançant la superació d'un procediment selectiu, d'acord amb les condicions següents:

”a) El personal que es trobi en alguna de les situacions previstes a la disposició transitòria tercera del Decret Legislatiu 1/1997, del 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, ha de superar un procediment selectiu, en torn restringit, per mitjà de la realització de proves específiques del sistema de concurs oposició que han de versar sobre els continguts propis de les funcions a desenvolupar i sobre els aspectes pràctics i organitzatius corresponents. Aquest personal disposa de tres convocatòries que s'han de fer sense solució de continuïtat. Exhaurida la darrera convocatòria, les persones que no l'hagin superada continuen amb la vinculació de personal estatutari interí, sotmeses al procediment de selecció ordinari.

”b) Per al personal que no es trobi inclòs en cap de les situacions a què fa referència la lletra a, s'ha de convocar, amb caràcter excepcional, transitori i per una sola vegada, un procés selectiu, en torn de reserva especial, per concurs oposició lliure, per a accedir a la condició de funcionari o funcionària de les diferents categories de personal estatutari fix dels serveis de salut. Aquest procés comporta la realització i la superació de proves específiques del sistema de concurs oposició que han de versar sobre els continguts propis de les funcions a desenvolupar i sobre els aspectes pràctics i organitzatius corresponents.

”8.3 El procés descrit per les lletres a i b de l'apartat 8.2 ha de contenir la qualificació dels mèrits acreditats pels aspirants que superin la fase d'oposició. Les bases de la convocatòria d'aquest procés selectiu han d'establir la valoració especial dels serveis prestats pels aspirants en

l'àmbit del departament competent en matèria de salut i de l'Institut Català de la Salut, i també en altres administracions públiques, corresponents a funcions pròpies de les places convocades. Els aspirants han de demostrar coneixements orals i escrits de llengua catalana per mitjà d'una prova. En resten exempts els aspirants que acreditin documentalment els coneixements pertinents.

”8.4 L'adquisició de la condició de personal estatutari fix d'acord amb els apartats 2 i 3 comporta la subjecció d'aquest al règim de prestació de serveis, de dedicació i retributiu que estableixin les normes en vigor en cada moment per als professionals que presten l'activitat assistencial en l'àmbit de l'atenció primària.”

4. Es modifica la disposició transitòria novena de la Llei 7/2003, del 25 d'abril, de protecció de la salut, que resta redactada de la manera següent:

”9.1 El personal al servei de la Generalitat que en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei ocupi amb caràcter interí un lloc de treball del Cos de Farmacèutics Titulars passa a ocupar, amb caràcter temporal i de manera automàtica, un lloc de treball del Cos de Titulació Superior de la Generalitat, Salut Pública, adscrit a l'Agència de Protecció de la Salut.

”9.2 El Departament de Governació i Administracions Públiques, amb caràcter excepcional, ha de fer les convocatòries adequades perquè el personal a què fa referència l'apartat 1 pugui accedir a la condició de funcionari o funcionària del Cos de Titulació Superior de la Generalitat, Salut Pública, per mitjà de la superació d'un procediment selectiu, d'acord amb les condicions següents:

”a) El personal que es trobi en alguna de les situacions previstes a la disposició transitòria tercera del Decret Legislatiu 1/1997, del 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, ha de superar un procediment selectiu, en torn restringit, per mitjà de la realització de proves específiques del sistema de concurs oposició que han de versar sobre els continguts propis de les funcions a desenvolupar i sobre els aspectes pràctics i organitzatius corresponents. Aquest personal disposa de quatre convocatòries que s'han de fer sense solució de continuïtat. Exhaurida la darrera convocatòria, les persones que no l'hagin superada continuen amb la vinculació de personal interí, sotmeses al procediment de selecció ordinària.

”b) Per al personal que no es trobi inclòs en cap de les situacions a què fa referència la lletra a, s'ha de convocar, amb caràcter excepcional, transitori i per una sola vegada, un procés selectiu, en torn de reserva especial, per concurs oposició lliure, per a accedir a la condició de funcionari o funcionària del Cos de Titulació Superior de la Generalitat, Salut Pública. Aquest procés comporta també la realització i superació de proves específiques del sistema de concurs oposició que han de versar sobre els continguts propis de les funcions a desenvolupar i sobre els aspectes pràctics i organitzatius corresponents.

”9.3 El procés descrit per les lletres a i b de l'apartat 9.2 ha de contenir la qualificació dels mèrits acreditats pels aspirants que superin la fase d'oposició. Les bases de la convocatòria

d'aquest procés selectiu han d'establir l'especial valoració dels serveis prestats pels aspirants en l'àmbit del departament competent en matèria de salut i de l'Institut Català de la Salut, i també en altres administracions públiques, corresponents a funcions pròpies de les places convocades. Els aspirants han de demostrar coneixements orals i escrits de llengua catalana per mitjà d'una prova. En resten exempts els aspirants que acreditin documentalment els coneixements pertinents.”

Segona

Aprovació dels estatuts

El Govern, en el termini de sis mesos, ha d'aprovar els estatuts de l'Institut Català de la Salut, que n'han de regular l'organització i el règim de funcionament.

Tercera

Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, llevat del que estableix l'apartat 1 de la disposició addicional quarta, que no és efectiu mentre no entri en vigor la reforma de la legislació en matèria d'ordenació sanitària.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 30 de juliol de 2007

JOSÉ MONTILLA I AGUILERA

President de la Generalitat de Catalunya

MARINA GELI I FÀBREGA

Consellera de Salut

(07.208.034)

LLEI

9/2007, del 30 de juliol, del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya.

EL PRESIDENT

DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Prèambul

La Decisió 91/396/CEE del Consell de les Comunitats Europees, del 29 de juliol, relativa a la creació d'un número de trucada d'urgència únic europeu, determina l'obligació d'introduir el número telefònic 112 en les respectives xarxes telefòniques dels estats membres de la Unió Europea.

El marc regulador comú de les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques és establert per la Directiva 2002/21/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 7 de març (directiva

mare), i es completa amb la Directiva 2002/20/CE, del 7 de març, relativa a l'autorització de xarxes i serveis de comunicacions electròniques (directiva autorització); la Directiva 2002/19/CE, del 7 de març, relativa a l'accés a les xarxes de comunicacions electròniques i recursos associats, i a llur interconnexió (directiva accés), i la Directiva 2002/22/CE, del 7 de març, relativa al servei universal i els drets dels usuaris en relació amb les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques (directiva servei universal).

Aquestes directives estableixen l'obligació dels estats membres d'adoptar les mesures necessàries per a garantir que les trucades d'urgència al número únic europeu reben la resposta i l'atenció adequades, de la manera que es puguin adaptar millor a l'estructura estatal dels sistemes d'urgència dins les possibilitats tecnològiques de les xarxes.

El Reial decret 903/1997, del 16 de juny, pel qual es regula l'accés, per mitjà de xarxes de telecomunicacions, al servei d'atenció de trucades d'urgència mitjançant el número telefònic 112, habilita aquest número en l'àmbit estatal per a l'accés al servei d'atenció de trucades d'urgència i estableix que els ciutadans l'han de poder utilitzar de franc per a requerir, en casos d'urgent necessitat, l'assistència dels serveis públics competents en matèria d'atenció d'urgències sanitàries, d'emergències ambientals, d'extinció d'incendis i salvament, i de seguretat ciutadana, amb la coordinació de protecció civil, si escau, dels serveis corresponents.

Aquesta mateixa norma atribueix de manera expressa la prestació del servei públic d'atenció de les trucades d'urgència a les comunitats autònomes, les quals tenen l'obligació d'establir els centres de recepció de trucades d'urgència corresponents i les xarxes de telecomunicacions que calguin.

El reconeixement d'aquesta competència és congruent amb les disposicions de l'Estatut d'autonomia que atribueixen a la Generalitat diversos títols competencials amb incidència en la matèria d'atenció i gestió de les situacions d'urgència i d'emergència, com ara la seguretat pública, l'organització de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, la coordinació de les policies locals, la prevenció i l'extinció d'incendis i salvaments, la protecció civil, i la sanitat i la salut pública.

Amb aquests antecedents es comprèn la disposició de l'article 30 de la Llei 4/2003, del 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, d'acord amb la qual la Generalitat ha de tenir un centre integrat i permanent d'atenció a les demandes en matèria d'emergències i protecció civil, policia i urgències sanitàries que es facin per mitjà del número de telèfon unificat 112, amb capacitat per a gestionar els procediments i els recursos destinats a donar-hi resposta.

La present llei estableix com a competència exclusiva de la Generalitat la implantació definitiva i la regulació del servei públic d'atenció a les trucades d'urgència. Aquest servei pretén aconseguir com a prestació bàsica una resposta ràpida, senzilla, eficaç i coordinada a les peticions urgents d'assistència de qualsevol ciutadà o ciutadana en el territori de Catalunya.

Aquesta llei també crea un centre d'atenció i gestió de les trucades d'urgència, en el qual s'han de rebre i atendre els avisos que es facin al número 112 i des del qual s'han de portar a terme els requeriments d'assistència material que es considerin pertinents als centres directius, els organismes i les entitats competents en cada matèria, com a part essencial del centre integrat i permanent a què fa referència la Llei 4/2003.

Aquest centre integrat i permanent ha de facilitar un espai comú i una estructura de coordinació i d'interacció dels diversos serveis, cossos operatius i agències que intervenen en els processos de gestió de l'emergència i la protecció civil en el territori de Catalunya, per mitjà de protocols i procediments comuns que garanteixin la gestió més acurada i ràpida possible de les emergències.

En aquest sentit, correspon a l'Administració de la Generalitat facilitar i propiciar la coordinació de tots els serveis i els recursos operatius, amb l'adopció d'una política de relacions administratives fonamentada en la col·laboració i l'intercanvi d'informació, per a aconseguir una resposta ràpida, proporcionada i adequada a cada una de les demandes d'atenció que es rebin per mitjà del número 112.

Per a prestar el servei públic d'atenció a les trucades d'urgència, aquesta llei crea una entitat de dret públic denominada Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya. Aquesta figura pretén la prestació d'un servei públic gratuït, universal i permanent, delimitat per les funcions i les prestacions que se n'esperen i dotat de l'autonomia necessària per a constituir una entitat capaç d'oferir un servei modern amb una alta flexibilitat organitzativa, i dotat d'una tecnologia i uns sistemes de gestió avançats. Atès que aquest centre que es crea coordina la intervenció de diversos departaments de la Generalitat amb competències diferents, i també l'actuació d'institucions diverses, la figura jurídica que es considera més adequada per a la prestació efectiva del servei és la d'entitat de dret públic.

El contingut de la Llei s'estructura en quaranta articles, distribuïts en quatre capítols, i es completa amb quatre disposicions addicionals i dues disposicions transitòries.

El capítol I s'estructura en dues seccions. La primera, dedicada al servei d'atenció de trucades d'urgència, estableix la finalitat i les funcions del servei públic d'atenció de trucades d'urgència i les característiques amb què s'ha de prestar i en regula la gestió. La secció segona crea el Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya com a entitat gestora del servei; n'estableix les finalitats i les funcions; determina el règim de col·laboració amb altres departaments, administracions i entitats públiques i privades, i regula l'organització del Centre en els òrgans de govern corresponents.

El capítol II fa referència, entre altres qüestions, al règim jurídic, econòmic, patrimonial, de contractació, de personal i de recursos administratius del Centre.

El capítol III regula el tractament de les dades personals que el Centre incorpori per mitjà de